

Sygn. akt V KK 504/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **J. B.**

skazanego za czyn z art. 63 ust. 1, 2 i 3 w zb. z art. 53 ust. 1 i 2 i art. 56 ust 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. i inne po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2023r. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 4 maja 2017r., sygn. akt IV K 135/13, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 września 2021r., sygn. akt II AKa 162/18 na podstawie art. 532§1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności

podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Obrońca oparł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia na randze podniesionych zarzutów, wskazując że w przypadku skazanego J. B. zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy ze względu na stan zdrowia można go pociągnąć do odpowiedzialności karnej, a tym samym, czy możliwe jest orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, czy też zachodzą przesłanki do nadzwyczajnego złagodzenia kary z powodu choroby psychicznej. Dalej obrońca wskazał także, że nie sposób przewidzieć jakie byłoby rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w zakresie orzeczonej kary w sytuacji, gdyby skazany miał możliwość brania udziału w rozprawie, podjęcia obrony, składania wniosków i złożenia wyjaśnień. Natychmiastowe osadzenie J. B. w zakładzie karnym, zdaniem obrony, mogłoby spowodować dla jego życia i zdrowia poważne niebezpieczeństwo, co uprawdopodobnia opinia biegłego sądowego D. L. z dnia 30 sierpnia 2021r., wydana w sprawie o sygn. akt III K 924/19 prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

Zawarta we wniosku argumentacja nie przemawia za wstrzymaniem wykonania wydanego wobec J. B. orzeczenia.

Na wstępie wskazać trzeba, że na obecnym etapie postępowania zarzutów kasacyjnych nie można potraktować jako oczywiście zasadnych. Zarzuty te nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych, a ich ocena nie może być postrzegana jako jednoznaczna, skoro w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sam zaś fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Do momentu wydania nieprawomocnego wyroku skazującego stan zdrowia psychicznego skazanego nie budził wątpliwości. Stąd wynikał wskazywany przez obronę brak działań organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości zmierzających do przebadania J. B. na tę okoliczność. Wydane w 2020r. (a zatem już na etapie

postępowania odwoławczego) przez lekarza psychiatrę zaświadczenie nie wskazuje natomiast bezopornie, że skazany cierpi na chorobę psychiczną, czy upośledzenie umysłowe, które uniemożliwiałyby mu odbywanie kary pozbawienia wolności. Zawarte w nim twierdzenia, co zaskakujące, nie zostały poparte żadną stosowną dokumentacją, w tym aktualną, z okresu bezpośrednio poprzedzającego wywiedzenie kasacji. Podobnie sprawa wygląda w przypadku opinii sądowo-lekarskiej z dnia 30 sierpnia 2021r. – w aktach sprawy nie zalega żadna dokumentacja potwierdzająca zawarte w niej treści. Niezależnie od tego trzeba stwierdzić, że w treści tej opinii wskazano na brak możliwości uczestniczenia przez skazanego w czynnościach procesowych przez okres 6 miesięcy od przejścia badań sądowo -lekarskich, który to okres upłynął w lutym 2022r., a zatem niemal rok temu.

Nie przesądzając obecnie o zasadności postawionych zarzutów, nie można stracić z pola widzenia starań Sądu Apelacyjnego mających na celu poddanie skazanego badaniom weryfikującym jego twierdzenia o złym stanie zdrowia (które pozostały bezskuteczne z uwagi na postawę samego skazanego), ani powziętych przez ten Sąd wątpliwości co do ich prawdziwości, tym bardziej przy uwzględnieniu treści wydanej w sprawie opinii biegłych lekarzy z Zespołu ds. Opiniowania Sądowo -Lekarskiego przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Gdańsku.

Obecnie podniesione przez obrońcę okoliczności dotyczące problemów zdrowotnych skazanego winny przede wszystkim zostać przedstawione w postępowaniu wykonawczym – w sprawie o odroczenie lub przerwę w odbywaniu kary, przy czym powinny one zostać poparte aktualną dokumentacją medyczną skazanego, potwierdzającą kontynuowanie przez niego stosownego leczenia i stawiane diagnozy.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

